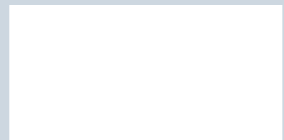

Dr. Marko Uršič, roj. 1951, je profesor filozofije narave in logike na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Njegov ustvarjalni opus sega od znanstvenih razprav prek esejev in publicistike do leposlovja. *Daljna bližina neba* je Uršičeva deseta knjiga. Po filozofskem prvencu *Enivetok* (1981) in proznem *Razpoke* (1985) je izdal zbirko filozofskih razprav *Matrice logosa* (1987), roman-dnevnik *Romanje za Animo* (1988), zbirko religioloških besedil *Gnostični eseji* (1994) in univerzitetni učbenik *Osnove logike* (skupaj z Olgo Markič, tretji natis 2009). Zasnoval in sedem let je urejal *Poligrafe*, revijo za religiologijo, mitologijo in filozofijo. Zdaj že vrsto let piše veliko tetralogijo *Štirje časi* s podnaslovom »Filozofski pogovori in samogovori«, v kateri združuje filozofijo, esejistiko in leposlovje. Prvi knjigi z naslovom *Pomlad* (2002) sta sledila dva dela *Poletja: O renesančni lepoti* (2004) in *Sedmerke* (2006). »Tretji čas«, *Jesen*, z naslovom *Daljna bližina neba* je filozofska knjiga o človekovem mestu v kozmosu in iskanju smisla v platonskem in panteističnem duhu. Avtor pravi, da ne piše le on *Časov*, temveč tudi *Časi* »pišejo« njegovo življenje. Po zapisanih treh *Časih* se presežni »četrti čas«, *Zima*, razprostira pred njim kakor snežna planjava v brezmejnost.

Ko se ozrem v nočno nebo, tja k tisočerim zvezdam in galaksijam, se vprašam, ali v vsej tej brezmejnosti prostorij in časovij lahko najdem kak smisel brez nekega »višjega namena«? Namreč *človeški* smisel, ki ga lahko doumem ali vsaj zaslutim? Ali pa ne morem drugega kot strmeti v to veličastje, ob katerem onemim spričo tolikanj neznanega in tujega? Če bi živel v grških časih, bi ob pogledu na zvezde, »vidne bogove«, v njihovi lepoti morda lažje uzrl *človeški smisel neba* kot dandanes. Moderni kozmos, vesoljni red, se je skrnil v enačbe matematične fizike, v »lepe teorije«, vselej pa pred našimi očmi ostajajo svetleči roji zvezd in brezdanja sublimnost neba.

49.69 EUR

Cankarjeva
založba

marko uršič
Š T I R J E Č A S I
J E S E N

marko uršič
Š T I R J E Č A S I
J E S E N

daljna
bližina neba

Tetralogija Marka Uršiča *Štirje časi* doseže svoj filozofski vrh v »jesenski knjigi« z naslovom *Daljna bližina neba*. Osrednja tema knjige je filozofska kozmologija, ki se navezuje na sodobne znanstvene teorije o vesolju. Avtor se iz sedanosti vrača k tisti stari, večni trojici vprašanj: »Odkod prihajamo? Kdo smo? Kam gremo?« Sprašuje se, kakšen je pomen človeka v brezmejnem vesolju. Gre za iskanje »vesoljne zavesti«.

Jesen je v tetralogiji »starejša sestra« *Pomladi*, vrnitev h kozmološkemu vprašanju po renesančnem *Poletju*, sicer pa je napisana kot samostojna knjižna enota, ki od bralca ne zahteva poznavanja prejšnjih delov tetralogije. V njeno tkivo je vpeta predvsem s problematiko časa in tudi v formalnem pogledu ohranja strukturo prejšnjih knjig, tj. sončne in lunine ritme ter dialoge med štirimi osebami, ki sledijo filozofskim »seminarjem« mojstra Bruna.

Daljna bližina neba, knjiga o človeku in kozmosu, povezuje humanistiko in naravoslovje ter je namenjena tako študentom in poznavalcem filozofije kakor tudi širšemu krogu bralcev, ki jih zanima iskanje smisla v sodobni znanstveni kozmologiji.

Slika na naslovnici: Zdenka Žido, *Dvoboj*, 2008, akril na platnu, 140 x 160 cm (fotografiral Boris Gaberščik).